

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

27. februar 2020

Besvarelse af spørgsmål 94 alm. del stillet af udvalget den 30. januar 2020 efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

ERHVERVSMINISTERIET

Spørgsmål:

Vil ministeren uddybe, hvorvidt det er regeringens opfattelse, at Rejsegarantifondens nuværende fortolkning af gældende dansk og europæisk lovgivning for frekvensen af pakkerejser er korrekt i forhold til skoler, foreninger og klubbers arrangering af pakkerejser?

Slotsholmsgade 10-12
DK - 1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Rejsegarantifondsloven har ophæng i et EU-direktiv om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer. Direktivet er et totalharmoniseringsdirektiv, hvilket indebærer, at medlemsstaterne ikke kan indføre eller opretholde andre regler end dem, der følger af direktivet. Det er derfor begrænset, hvor stort et spillerum der nationalt er for fortolkning af direktivet og dermed lovens bestemmelser.

Det er regeringens opfattelse, at Rejsegarantifonden fortolker rejsegarantifondsloven i overensstemmelse med EU-direktivet om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer.

Det fremgår af artikel 2 i direktiv om pakkerejer og sammensatte rejsearrangementer, at direktivet ikke finder anvendelse på rejser, 1) der udbydes eller formidles lejlighedsvis, 2) på non profitbasis, og 3) til udelukkende en begrænset gruppe rejsende. Hovedsigtet med bestemmelsen er at sikre, at fx sportsklubber eller skoler kan arrangere lejrskoler eller træningslejre i et vist omfang uden at blive omfattet af direktivet. De tre kriterier i direktivets artikel 2 er kumulative, hvilket medfører, at alle tre betingelser skal være opfyldt, for at en rejseudbyder ikke er omfattet af direktivet.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 19, at udtrykket "lejlighedsvis" betyder, at fx ture, der arrangeres "højest et par gange om året", er undtaget fra direktivets anvendelsesområde, hvis de øvrige betingelser er opfyldt. Dette må efter Erhvervsministeriets opfattelse betragtes som en begrænsning af, hvor mange rejser en forening m.v. må arrangere om året.

Bestemmelsen er gennemført tekstmært i rejsegarantifondsloven. Det følger således af lovens § 2, stk. 2, nr. 2, at loven ikke gælder for pakkerejser og

sammensatte rejsearrangementer, der udbydes eller formidles lejlighedsvis og på non profitbasis til en begrænset gruppe. Der skal således foretages en separat vurdering af de ovennævnte kriterier, der alle skal være opfyldt, for at en rejseudbyder ikke er omfattet af loven. Det vil således medføre, at en rejse er omfattet af loven, hvis rejsen udbydes til offentligheden af en forening, klub eller lignende, uanset om foreningen i øvrigt arrangerer rejser lejlighedsvis.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af udvalgets alm. del spørgsmål nr. 91.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup